



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Καβάλα, 21-03-2012

Αριθ. Πρωτ: 297

Προς: Μ.Μ.Ε. Αν. Μακεδονίας

BENIZEΛΟΥ 55, 65403 ΚΑΒΑΛΑ Τ.Θ.1379

ΤΗΛ.: 2510 222942, FAX: 2510 231505

E-mail: geoteeam@otenet.gr

Web site: www.geotee-anmak.gr

Πληροφορίες: Αμπελίδης Θεόδωρος

Κοιν.: Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
Παραρτήματα ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Δελτίο Τύπου για την Παγκόσμια Ημέρα Νερού
Πέμπτη 22-03-2012



Το 1993, η 22η Μαρτίου, ορίστηκε από τον ΟΗΕ, ως η παγκόσμια ημέρα νερού, με σκοπό να μας υπενθυμίζει την υποχρέωσή μας για τη σωστή διαχείριση και χρήση του νερού. Η καθιέρωση της παγκόσμιας αυτής ημέρας προέκυψε από τη σπουδαιότητα της σημασίας του νερού, διότι είναι το σημαντικότερο στοιχείο για την επιβίωση όλων των μορφών ζωής στον πλανήτη. Το νερό δεν είναι μόνο βασικό συστατικό της ζωής, αλλά και στοιχείο πολιτισμού.

Ο “μπλε χρυσός”, όπως αποκαλείται, θα είναι η αιτία πολέμων την 3η χιλιετία λόγω της μείωσης των υδάτινων αποθεμάτων και επειδή κάθε κράτος θα προσπαθήσει να αποκτήσει τον αποκλειστικό τους έλεγχο. Τα επιφανειακά και υπόγεια αποθέματα γλυκού νερού στερεύουν επικίνδυνα. Παρά τη σημασία του, το νερό κατασπαταλάται και υποβαθμίζεται σ’ ολόκληρο τον πλανήτη, τόσο στις πόλεις όσο και στις αγροτικές περιοχές.

Σύμφωνα με την τελευταία αναφορά της Unesco, που παρουσιάστηκε στο VI Διεθνές Forum που έγινε στην Μασσαλία για το νερό, ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι στον κόσμο ζουν χωρίς πόσιμο νερό. Ο αριθμός των ανθρώπων που έχει πρόσβαση στο πόσιμο καθαρό νερό μειώθηκε από το 1990 και πάνω από 2 δισεκατομμύρια δεν

έχουν δυνατότητα χρήσης νερού για τις στοιχειώδεις ανάγκες υγιεινής, με αποτέλεσμα 5 εκατομμύρια άνθρωποι – κυρίως παιδιά - να πεθαίνουν από επιδημίες που όμως μπορούν να προληφθούν.

Τα Ηνωμένα Έθνη καταγγέλλουν ότι “η υπερβολική αύξηση της ζήτησης του νερού σε όλους τους τομείς αυξημένης κατανάλωσης όπως είναι η γεωργία, η παραγωγή ενέργειας, η βιομηχανία και η οικιακή χρήση, σε συνδυασμό με τις κλιματικές αλλαγές, είναι οι αιτίες περαιτέρω μείωσης του διαθέσιμου νερού σε πολλές περιοχές του κόσμου και αύξησης των οικονομικών ανισοτήτων μεταξύ κάποιων χωρών ή περιοχών εις βάρος των πτωχότερων”. Ο ΟΗΕ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου και εφιστά την προσοχή για τον κίνδυνο των κλιματικών αλλαγών που μπορούν να προκαλέσουν εντάσεις με αντικείμενο τα υδάτινα αποθέματα.

Το νερό είναι από κάθε πλευράς η βάση ανάπτυξης. Είναι το μέσο με το οποίο οι κλιματικές αλλαγές επηρεάζουν το οικοσύστημα και επομένως την επιβίωση και την ευημερία της κοινωνίας μας. Όπως υπογραμμίζει το περιοδικό Nature στο σχετικό του άρθρο, σκεφτείτε ότι, “τρεις χώρες- η Ινδία, η Κίνα, και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής– μόνες τους χρησιμοποιούν το ένα τρίτο των περίπου 4 χιλιάδων κυβικών χιλιομέτρων νερού που χρησιμοποιείται κάθε χρόνο από τον πλανήτη”. Όμως δεν είναι μόνον πρόβλημα των χωρών του τρίτου κόσμου. Σε πολλές περιοχές της Νότιας Ευρώπης και της Αμερικής πολλές βρύσες θα στερέψουν. Σύμφωνα με την έκθεση, “τις προσεχείς δεκαετίες οι καλοκαιρινές εκροές νερού θα μειώνονται μέχρι να φθάσουν στο 80% στον Ευρωπαϊκό νότο και στην κεντρική και ανατολική Γηραιά Ήπειρο”.

“Ο αριθμός των προσώπων που διαθέτουν τρεχούμενο νερό στα αστικά κέντρα – όπως λένε οι αναφορές είναι μειωμένος σε σχέση με τα τέλη της δεκαετίας του '90”. Η λειψυδρία και η εντατική γεωργία είναι οι βασικές αιτίες της μείωσης του “μπλε χρυσού”. Και η κατάσταση σίγουρα θα επιδεινωθεί τα προσεχή 25-30 χρόνια, λόγω της προβλεπόμενης αύξησης της αστυφιλίας.

Ο ΟΗΕ εκτιμά ότι “ο παγκόσμιος πληθυσμός θα αγγίξει τα 9 δισεκατομμύρια μέχρι το 2050 και οι ανάγκες για νερό θα αυξηθούν κατά 50%. Σύμφωνα με τον FAO, για να τραφεί ένας άνθρωπος σήμερα, χρειάζονται από 2 χιλιάδες μέχρι 5 χιλιάδες λίτρα νερού την ημέρα και η εκτίμηση των Ηνωμένων Εθνών για την αναγκαιότητα παραγωγή τροφής μέχρι το 2050 θα αυξηθεί κατά 70%, με μια κατ' εκτίμηση αύξηση της τάξης του 19% της ζήτησης σε νερό. Ένα νούμερο που θα μπορούσε να είναι

πολύ υψηλότερο, εάν οι καλλιέργειες και η δυναμικότητα της αγροτικής παραγωγής δεν βελτιωθούν αισθητά τα προσεχή χρόνια.

Η επιδείνωση της κατάστασης συμπληρώνεται με την καταστροφή του εδάφους: “το ένα τέταρτο των εδαφών του πλανήτη είναι ήδη εκφυλισμένο”. Για να προφυλαχθούν τα 191 κράτη μέλη του ΟΗΕ είχαν υπογράψει στο παρελθόν την συμφωνία για τον αγώνα κατά της λειψυδρίας, όπου δεσμευόντουσαν να υιοθετήσουν στρατηγικές μακροπρόθεσμες για να διατηρήσουν και να διαχειριστούν νερό και έδαφος. Η τελευταία επιβεβαίωση της τήρησης των προσυμφωνηθέντων έγινε το 1997. Δυστυχώς από τότε πολύ λίγα έχουν αλλάξει.

Η Συνέλευση υπογράμμισε επίσης την ανάγκη να εμπλακούν οι γυναίκες σε όλες τις αναπτυξιακές προσπάθειες σχετικά με το νερό. Σε πολλούς πολιτισμούς, συμπεριλαμβανομένων των αυτοχθόνων κοινωνιών, οι γυναίκες είναι οι φύλακες του νερού. Είναι αυτές που συχνά περνούν αμέτρητες και κουραστικές ώρες αναζητώντας και κουβαλώντας το νερό. Οι γυναίκες αυτές πρέπει να συμμετάσχουν πιο ουσιαστικά στη λήψη αποφάσεων για τη διαχείριση του νερού, έτσι ώστε οι χώρες τους να μπορέσουν να αξιοποιήσουν πλήρως τις γνώσεις, τις ικανότητες και τη συνεισφορά τους.

Τι γίνεται όμως με την Ελλάδα;

Το κύριο πρόβλημα εντοπίζεται στην έλλειψη διαχειριστικών πρακτικών και την υπερκατανάλωση, που οφείλεται στην ανυπαρξία ορθολογικής χρήσης.

Το μεγαλύτερο μέρος κατανάλωσης νερού στη χώρα μας γίνεται στη γεωργία, με ποσοστό που φτάνει το **80%** με κατεξοχήν υδροβόρες καλλιέργειες, πολλές φορές αλόγιστα, εξ αιτίας και του τρόπου τιμολόγησης του (ανάλογα με τα στρέμματα και όχι ανάλογα με την πραγματική κατανάλωση νερού).

Τεράστια σπατάλη του νερού και στον οικιακό τομέα φανερώνει η έρευνα του δικτύου Μεσόγειος ΣΟΣ. Σύμφωνα με αυτή, τα ελληνικά νοικοκυριά καταναλώνουν περισσότερα από 4,5 κυβικά νερό ανά άτομο το μήνα, τιμή που είναι διπλάσια από το μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η μεγαλύτερη σπατάλη του νερού γίνεται στον νιπτήρα της τουαλέτας και στο πλύσιμο των εξωτερικών χώρων ενός σπιτιού. Σύμφωνα με την έρευνα, μεγάλος αριθμός νοικοκυριών σπαταλά πόσιμο νερό για το πλύσιμο των αυτοκινήτων αλλά και για τον καθαρισμό των πεζοδρομίων. Οι απώλειες, λόγω της παλαιότητας των δικτύων είναι πολύ υψηλές και σε κάποιες περιπτώσεις φτάνουν έως και το 50%. Επίσης, ο τουρισμός που θεωρείται «βαριά βιομηχανία» της χώρας δεν στηρίζεται σε

βιώσιμες και ορθές πρακτικές, με αποτέλεσμα να επιβαρύνονται παραπάνω, ήδη ευάλωτες περιοχές, όπως τα νησιά, που χαρακτηρίζονται από περιορισμένη διαθεσιμότητα υδατικών πόρων.

Στη σημερινή Παγκόσμια Ημέρα για το Νερό, ας αναγνωρίσουμε την πολιτιστική, περιβαλλοντική και οικονομική σπουδαιότητα του καθαρού νερού και ας ενισχύσουμε τις προσπάθειές μας για να προστατεύσουμε τα ποτάμια, τις λίμνες και τους υδροφόρους ορίζοντες. Πρέπει να διανείμουμε το νερό πιο δίκαια και να αυξήσουμε την αποδοτικότητα της χρήσης του ιδιαίτερα στη γεωργία.

Κλείνοντας θα θέλαμε να τονίσουμε τον καταλυτικό ρόλο που παίζουν οι Γεωτεχνικοί Επιστήμονες και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο που τους εκπροσωπεί στην ορθολογική διαχείριση των υδατικών πόρων της χώρας μας ρόλο που άλλωστε είναι θεσμοθετημένος τόσο επιστημονικά όσο και νομοθετικά.

Για αυτούς τους λόγους λοιπόν ας εντείνουμε τις προσπάθειες μας, στους διεθνείς οργανισμούς, και τις κυβερνήσεις και τέλος ας ευαισθητοποιήσουμε τις τοπικές κοινωνίες για να επιτύχουμε τους στόχους μας.

Για τη Διοικούσα Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Η Οργανωτική Γραμματέας

Ζαφείρης Μυστακίδης

Μπουρουτζόγλου Κατσαίτη Λυδία